

25.05-29.05.2020r.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZABAWY W TEATR

Dzień 1

Temat dnia: **POZNAJEMY PRACĘ AKTORA**

Temat 1: „Co robi aktor?” – swobodne wypowiedzi dzieci w oparciu o ilustracje i wiersz Bożeny Koronkiewicz

„Teatr” – słuchanie wiersza B. Koronkiewicz.

Jest takie miejsce zaczarowane, gdzie bajka z życiem się miesza.
To, co tam widzisz czasem Cię smuci, a innym razem rozśmiesza.
Na scenie grają piękni aktorzy albo też lalki jak żywe.
Wszystkie historie bardzo przeżywasz i wierzysz, że są prawdziwe.
Przepiękne stroje i dekoracje zachwyty wzbudzają niemały,
Siedzisz w fotelu i zapominasz na chwilę o świecie całym.
Kupując bilet znasz swoje miejsce – ma numer w konkretnym rzędzie.
Oglądasz spektakl w ciszy, skupieniu i czekasz, co dalej będzie.
Kurtyna wznosi się na początku, opada po każdym akcie,
A spacerować można, rozmawiać – w przerwie, to znaczy w antrakcie.
By przedstawienie było ciekawe, żeby się nam podobało,
By każdy szczegół współgrał z całością, pracuje ludzi niemało.
Dla nich na koniec w podziękowaniu publiczność braw nie żałuje,
Za reżyserię, grę, dekorację, wszystkim artystom dziękuje.

Jest takie miejsce piękne i ważne, bo do przemyśleń nas zmusza,
To teatr. Teatr na tym polega, że uczy, bawi i wzrusza.

„Co robi aktor” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Ćwiczenia w czytaniu.

Odczytywanie wyrazów związanych z teatrem: aktor, spektakl, kostium, kulisy, rekwizyty, scena, pantomima, antrakt.

Wyjaśnienie znaczenia słów.

Aktor to osoba grająca rolę w teatrze lub filmie.

Spektakl to sztuka teatralna odegrana przez aktorów przed zgromadzoną publicznością.

Kostium to strój aktora, który wyróżnia graną przez niego postać.

Kulisy to miejsce znajdujące się za sceną, w którym aktorzy przygotowują się do występu.

Rekwizyty to przedmioty wykorzystywane w przedstawieniu teatralnym.

Scena to miejsce w teatrze przeznaczone do wystawiania sztuk teatralnych.

Pantomima to rodzaj przedstawienia, w którym aktor (mim) nie używa głosu, lecz odgrywa swoją rolę używając ruchu i gestów.

Antrakt to przerwa między aktami przedstawienia teatralnego.

„Powiedz to jak...” – zabawa słowna.

Dzieci wypowiadają zdanie „Dzisiaj jestem bardzo głodny” wcielając się w różne osoby: wilka, krasnoludka, króla, wróbelka.

„Jestem aktorem” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na sygnał nauczyciela zatrzymują się i naśladowują ruchy wskazanej przez nauczyciela postaci (rycerza, kota, wróbla, piłkarza).

Temat 2: „Przygotuję rekwizyty” – wycinanie elementów z papieru.

Rozwiązywanie zagadek.

W lesie zbieram kwiatki,
wilka się nie boję.

Zrobię kilka skoków

i przed domkiem babci stoję. (Czerwony Kapturek)

Jesteśmy różowe,

po cztery nóżki mamy.

I wspaniały domek

przez jedną z nas zbudowany. (Trzy świnki)

Jestem chłopcem z drewna,

wszyscy mnie tu znają.

Gdy zaczynam kłamać,

na mój nos spoglądają. (Pinokio)

„Jaką bajkę lubisz najbardziej?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci podają tytuł bajki, którą lubią najbardziej i uzasadniają swój wybór.

Wycinanie sylwet.

Dzieci nazywają przedstawione postacie, a następnie wycinają je. Taśmą przymocowują wycięte elementy do patyczków

Oglądanie przygotowanych sylwet, ustalanie, która postać podoba się najbardziej, uzasadnianie swojego wyboru.

Dzień 2

Temat dnia: ZA GÓRAMI, ZA LASAMI...

Temat : „Żabka Klementyna” – słuchanie bajki Doroty Kossakowskiej.

Łąka to wspaniałe miejsce. Jest tam pięknie szczególnie wiosną, gdy wszystko budzi się do życia. Zielone trawy urządzą wyścigi, która z nich będzie wyższa. Mniszki lekarskie wystawiają swoje żółte główki do słońca. w niektórych miejscach pojawia się biała koniczyna. Pszczoły brzęczą nad kwiatami i pracowicie zbierają z nich pyłek, a motyle trzepoczą skrzydełkami prezentując swój taniec.

W tak pięknym miejscu mieszkała wraz ze swoją rodziną żabka Klementyna. Rodzice Klementyny byli z niej bardzo dumni.

- Nasza Klementynka jest taka mądra – zachwycał się tata.
- I taka rozsądna – dodawała mama.
- I jest bardzo piękna – zauważała babcia.

Klementynka spędzała czas ze swoimi przyjaciółmi w pobliskiej sadzawce. Wspaniałe miejsce na zabawę. Można urządzić zawody pływackie, skoki do wody, nurkowanie oraz opalanie się na brzegu sadzawki. Klementyna wiedziała, że nie może oddalać się zbyt daleko od sadzawki. Mama przestrzegała ją przed bocianami, które odwiedzają łąkę. Mówiła, że spotkanie z tym ptakiem może źle się skończyć. Wszyscy słyszeli o niebezpiecznej przygodzie, którą przeżył wujek Leon. Ledwo uszedł z życiem. Pewnego dnia Klementyna wcześniej niż zwykle wybrała się nad sadzawkę. Jej przyjaciel jeszcze nie było. Postanowiła więc popływać. po kilku okrążeniach poczuła, że jest zmęczona. Wyszła na brzeg i usiała obok tataraku. Wiosenne słońce zaczęło mocno przygrzewać. Żabka zasnęła. Nie wiedziała jak długo spała, ale gdy obudziła się, zobaczyła nad sobą długi czerwony

dziób i ciemne oczy, które wpatrywały się w nią. Jej duże oczy stały się jeszcze większe.

- Znam ten dziób z opowieści mamy – pomyślała Klementyna.
- Wydaje mi się, że należy do bociana – zaniepokoiła się.
- Jeżeli to bocian, to za chwilę będę jego śniadaniem – przemknęła taka myśl przez głowę żaby.

To rzeczywiście był bocian. Wyszedł na poranny spacer, a przy okazji chciał coś zjeść. Patrzył na żabkę i zastanawiał się kto to jest.

- Co za dziwne zielone stworzenie. Jej wygląd pasuje do opisu mamy. Zielone, skaczące, zamieszkuje sadzawki, stawy, niezbyt smaczne
- Tak, to musi być żaba – zorientował się bocian.
- Ale dlaczego nie skacze? – zastanawiał się. Może jest chora...
- Przepraszam, pozwoli pani, że się przedstawię: bocian Konstanty.
- A pani jak się nazywa? – zapytał bocian.

Żabka Klementyna ze strachu nie mogła wydobyć z siebie głosu. Bała się bociana, ale jej wrodzona ciekawość zwyciężyła

- Ten bocian wygląda na dosyć kulturalnego ptaka – pomyślała Klementyna. a poza tym, gdyby chciał mnie zjeść, to już by to zrobił. Klementyna podniosła odważnie głowę, uśmiechnęła się i powiedziała:
- Jestem żabka Klementyna. i miło mi cię poznać.
- Dlaczego nie skaczesz? – zapytał bocian. Podobno wszystkie żaby skaczą.
- Tak – odpowiedziała Klementyna. Żaby skaczą, ale teraz odpoczywam.
- A ty co robisz na mojej łące? – zapytała żabka.
- To także moja łąka – odpowiedział Konstanty. Przyleciałem na śniadanie.
- No to już po mnie – pomyślała Klementyna.

Bocian chyba zauważył przestraszoną minę żaby, bo powiedział:

- Nie bój się, nie zjadam żab, więc ciebie też nie zjem. Proponuje ci wspólną zabawę. Nie mam przyjaciół, a samotności nie lubię.
- Ale żaby nie przyjaźnią się z bocianami – nieśmiało zauważyła Klementyna.
- To my możemy być pierwszą parą przyjaciół – zaproponował bocian.
.Myślicie, że to niemożliwe żeby bocian przyjaźnił się z żabą?
Słyszałam o przyjaźni psa z kotem, lisa z zającem, więc dlaczego bocian nie może przyjaźnić się z żabą? w przyjaźni nieważne jest to, że inaczej wygląda-my, mamy inne zainteresowania czy zdolności. Przyjaźń przybiera różne oblicza. Łączy ludzi i zwierzęta. z przyjacielem życie jest łatwiejsze i ciekawsze.

Rozmowa na temat bajki.

- Gdzie mieszkała ze swoją rodziną żabka Klementyna?
- Jak wygląda wiosenna łąka?
- Jakie cechy charakteru posiadała Klementyna?
- Gdzie Klementyna spędzała czas z przyjaciółmi?- Jakie zabawy urządzały żaby?
- Przed kim przestrzegala Klementynę mama?
- Kogo Klementyna spotkała nad sadzawką?- Co pomyślała żabka, gdy zobaczyła bociana?
- Jak nazywał się bocian, którego spotkała Klementyna?
- Co bocian zaproponował żabce?
- Co odpowiedziała żabka na propozycję bociana?
- Jak myślisz, czy żabka i bocian zostali przyjaciółmi?

„Kim dla ciebie jest przyjaciel?” – wypowiedzi dzieci.

Dzień 3

Temat dnia: ŻOŁNIERZ, KLAUN I BALETNICA

Temat : „Dni tygodnia” – zabawa matematyczna.

Ćwiczenia w przeliczaniu.

Chętne dzieci liczą ile w grupie jest dziewczynek, chłopców, dzieci, które mają coś czerwonego, dzieci, których imię rozpoczyna się na głoską „o”.

„Powtórz rytm” – zabawa słuchowa.

Nauczyciel wyklaskuje rytmy, a dzieci powtarzają je klaszcząc, uderzając dłońmi o uda, tupiąc w podłogę.

„Rób tak jak ja” – rytm ruchowy.

Nauczyciel pokazuje dzieciom kilka powtarzających się ćwiczeń ruchowych, np. 2 podskoki, przysiad, 3 klaśnięcia nad głową, 2 skłony. Dzieci powtarzają ćwiczenia zachowując ich kolejność.

Posłuchaj i ułóż rytm.

Nauczyciel klaszcze w dłonie oraz uderza dłońmi o uda. Dzieci układają usłyszany rytm z kolorowych patyczków.

Odtwarzanie rytmu ruchem.

Nauczyciel prezentuje na pasku papieru dowolny rytm, np. dwa kółka, trójkąt, trzy patyczki. Dzieci przedstawiają rytm za pomocą ruchu (podskoki, przysiady, skłony itp.).

Tydzień.

Dzieci ustawione są w kole. Każde z nich ma karteczkę z nazwą dnia tygodnia. Dzieci wymieniają dni tygodnia zaczynając od poniedziałku, a następnie od innego dnia tygodnia. Ustalają, że tydzień to 7 kolejnych dni (od poniedziałku do niedzieli) oraz tydzień to 7 dni niezależnie, od którego dnia zaczynamy liczenie.

„Pszczola” – słuchanie i powtarzanie wiersza D. Kossakowskiej.

Mała pszczoła w poniedziałek
łąkę odwiedziła.
A we wtorek na tę łąkę
siostry zaprosiła.
W środę do niej przyleciały
cztery koleżanki.
W czwartek ciocia, wujek Staszek
oraz siostra Hanki.
W piątek babcia się zjawiała,
a w sobotę dziadek.
A w niedzielę wszyscy zjedli
miodowy obiadek.

Dzień 4

Temat dnia: JESTEM ILUSTRATOREM

Temat : „Ilustracja do bajki Żabka Klementyna” – rysowanie kredkami pastelowymi

Przypomnienie treści bajki.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci wykonują ilustracje do dowolnego fragmentu bajki.

Dzień 5

Temat dnia: OPOWIADAM BAJKI

Temat : „Dawno, dawno temu...” – opowiadanie twórcze.

Oglądnie przygotowanych wcześniej sylwet

Dzieci podają propozycje w jaki sposób można zorganizować przedstawienie z wykorzystaniem sylwet.

„Jaki jest król, jaki jest smok?” – wskazywanie cech charakteru.

Dzieci podają cechy charakteru, które pasują do poszczególnych postaci.

Król – sprawiedliwy, dostoyny, mądry, litościwy, dobry, rozsądny

Królowa – piękna, mądra, dobra, wesoła Rycerz – odważny, sprytny, waleczny, silny

Czarnoksiężnik – tajemniczy, mądry, sprytny, przebiegły

Smok – olbrzymi, głodny, zły, straszny, zielony, groźny

Tworzenie opowiadania.

Chętne dzieci wybierają rekwizyty i układają opowiadanie zainspirowane rekwizytami. do opowiadania wprowadzają dialogi.

Odgrywanie ról z wykorzystaniem rekwizytów.

Propozycje zajęć popołudniowych:

- Karta pracy, cz. 4, s. 34.

Opowiedz, co widzisz na obrazku.

Przeczytaj wyrazy związane z teatrem. Podziel je na sylaby. Jaką głoskę słyszysz na początku.

- „Razem jest wesoło” – zabawy i ćwiczenia

„Jestem żołnierzem, jestem baletnicą” – Dzieci przy dźwiękach bębenka naśladują marsz żołnierzy, a przy dźwiękach trójkąta naśladują taniec baletnicy.

„Lustro” – Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich wykonuje wymyślone przez siebie ruchy, a drugie dziecko naśladuje je.

„Sylaby i podskoki” – Nauczyciel wymienia słowa związane z teatrem (scena, aktor, kurtyna, dekoracje, stroje itp.), a dzieci dzielą je na sylaby i wykonują tyle podskoków ile sylab było w słowie.

„Pająk łapie muchy” – Wyznaczone dziecko jest pajakiem. Pozostałe dzieci to muchy, które poruszają się swobodnie po sali. Na hasło nauczyciela „pająk idzie” – dzieci – muchy stoją nieruchomo. Muchę, która poruszy się pająk zabiera do sieci (wyznaczone miejsce w sali).

„Marsz” – Marsz przy śpiewie dowolnej piosenki.

- „Pająk łapie muchy” – zabawa orientacyjno- porządkowa. Wyznaczone dziecko jest pajakiem. Pozostałe dzieci to muchy, które poruszają się swobodnie po sali. Na hasło nauczyciela „pająk idzie” – dzieci – muchy stoją nieruchomo. Muchę, która poruszy się pająk zabiera do sieci (wyznaczone miejsce w sali).
- Karta pracy, cz. 4, s. 35
- „Co słyszysz na końcu słowa?” – zabawa słowna.

Nauczyciel rozpoczyna zabawę podając dowolne słowo. Dziecko siedzące obok określa jaką głoskę jest na końcu słowa i podaje słowo rozpoczynające się na taką samą głoskę.

- Karta pracy, cz. 4, s. 36.
- Wytycz wzrok. Poszukaj 10 elementów, którymi różnią się obrazki. „Gdzie jest taki kolor” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel rzuca kolorową kostką i kostką z oczkami. Liczba oczek wskazuje ile przedmiotów w odpowiednim kolorze trzeba wskazać w Sali

- Karta pracy, cz. 4, s. 36

Dorysuj koraliki, aby razem było ich tyle, ile wskazuje cyfra. Wpisz brakujące cyfry w działaniach.

- „Nasza bajeczka” – układanie bajki.

Dzieci siedzą w kole i trzymają obrazki. Pierwsze dziecko zaczyna opowiadać bajkę, nawiązując do tego co ma na obrazku. Kolejne

dzieci kontynuują bajkę. Przykładowe obrazki: drzewo, droga, kwiaty, zamek, dzieci, słońce, owoce, itp.

- Karta pracy, cz. 4, s. 37.

Przeczytaj zdania samodzielnie lub z pomocą nauczyciela.

To jest scena. Tu stoi aktor – smok i aktorka – motyl.

A to dekoracje i kurtyna.

Brawo! Brawo! Jaki zdolny ten aktor.

Ja, mama, tata, mała Ola i Tomek lubimy teatr. Teatr jest wspaniały.

- Karta pracy, cz. 4, s. 38.

Przeczytaj zdania. Pokoloruj ramki wokół zdań. Te, które dotyczą dziewczynki koloruj na różowo, a te, które dotyczą chłopca – na niebiesko.

- Karta pracy, cz. 4, s. 39.

Rysuj po śladach, a potem samodzielnie.

Barbara Kiślak

Ewelina Wasiluk